

ЖЕНСКИЙ СВѢТЪ

СЪ

ПРИТУРКА „ДОМАКНИЯ“,

ПЕРИОДИЧЕСКО СПИСАНИЕ,

РЕДАКТИРАНО ОТЪ ЖЕНИ,

ЗА ГОСПОЖИ И ГОСПОЖИЦИ.

Списанието излиза дваждъ, на 1 и 20,
а притурката веднѣждъ, на 10 число
въсѣки мѣсець.

Директорка: ТЕОДОРА Г. НОЕВА.

Годишенъ абонаментъ
предплатимъ.

I. На списанието :
За България 5 лева
„ странство 6 „
II. На списанието съ
притурката :
За България 7 лева
„ странство 9 „

Абонати се записватъ
направо въ дирекцията на
списанието и въ всячки-
тъ телеграфо-пощен. стан-
ции изъ княжеството.

Оплаквания за нере-
довно испращане листа
приематъ се само въ ра-
стояние на единъ мѣсець
отъ издаването му.

Пратенитъ за публику-
ване ръкописи назадъ се
не връщатъ.

Писма и ръкописи, не-
подписани и неозначуващи
вѣстожителството на до-
писницата, не се прие-
матъ.

Писма неплатени не се
приематъ.

Всѣкакви обявления, от-
носящи се до госпожи и
госпожици, публикуватъ
се въ последната страни-
ца за 30 стот. редътъ.

За постоянни обявления
особени условия.

Писма, ръкописи и пари се испращатъ до: Дирекцията на Женския Свѣтъ улица Войнишка № 122

Съдържание:

По дѣлото на отпразднуването 50-годишнината на
българската журналистика и на чествуване паметта на
основателя ѝ Фотинова. — Семейство и религия. — Кар-
тина. — За задачите на майчиното възпитание. — Разни.
— За общата въобще. — Книги и списания. — Корреспон-
денция. — Обявления. — Подгизтиликъ.

ПО ДѢЛОТО

на отпразднуването 50 годишнината на българската
журналистика и на чествуване паметта
на основателя ѝ Фотинова.

Толкова отъ всичкия вѣстникарски и перио-
дически печатъ, колкото и отъ печатанитъ и
въ списанието ни напоследѣтъ покана за свик-
ване на 10 Юлий т. г. въ гр. София единъ
Съборъ на български журналисти и писатели,
за да размисли върху подобренieto и напредъка
на българската журналистика, и программа за
отпразднуване 50-годишнината на българската
журналистика и за чествуване паметта на ос-
нователя ѝ Фотинова, всичкитъ читатели и чи-
тателки знаѣтъ, че на 10 Юлий още ще се по-
стави паметна плоча на къщата въ Самоковъ,
въ която се е родилъ основателятъ на българ-
ската журналистика Фотиновъ, което полагане
на плочата ще стане по особенна программа.

Излишно е, мислимъ, да говоримъ за заслу-
житъ на приснопамятния К. Г. Фотиновъ, който

пръвъ въ Смирна на Мала Азия по 1844 год.
е издалъ първия български вѣстникъ „Любосло-
вие или периодическо повсемѣсечно списание“,
та много справедливо се нарича той *отецъ и
основателъ на българската журналистическа
книжественост*; това трѣбва да знае всѣки единъ
българинъ, защото съставлява едно знамени-
то събитие изъ неговата модерна отечествена
история. Затова, и понеже много се е говорило
и писало вече за това нѣщо, ний за излиш-
но считаме да прибавимъ нѣщо къмъ даденитъ.
до сега по тоя въпросъ подробности, а ще се
ограничимъ да похвалимъ рѣшението на Само-
ковската комиссия по отпразднуване 50-го-
дишната паметъ на първия български журналистъ
К. Г. Фотиновъ, да въздигне единъ паметникъ
въ родния градъ на юбиляра, за който дѣлъ и ни
отправи слѣдующето писмо:

До редакцията на сп. „Женский Свѣтъ“
ВЪ ГР. ВАРНА.

Самоковската комиссия по отпразднуване
50-годишната паметъ на първия български жур-
налистъ К. Г. Фотиновъ и рѣшила да въздигне
единъ паметникъ въ родния градъ на юбиляра,
за която дѣлъ ще устрои и една лотария. —
Вслѣдствие на това има честь да помоли почи-
таемата редакция на сп. „Женский Свѣтъ“ да

отвори подписка за събиране волни пожертвования за горната цѣль.

При това се умолява да покани чрѣзъ списанието си всички български периодически издания за откриване подобна подписка.

Прѣдседателъ: Архимандр А. Върбановъ

Дѣловодителъ: С. Пенчовъ

Ний съ голѣмо удоволствие даваме мѣсто на горното писмо и горѣщо подканваме всички тѣ си абонатки и абонати, щото съ своитѣ волни пожертвования, за които списанието ни отваря подписка, както, се не съмнява, ще направятъ и всички други български периодически издания, да се притежатъ на помощ за осъществяване на едно твърдѣ похвално и умѣстно рѣшеніе.

Семейство и религия.

I.

Въ челоуѣчеството има едно нѣщо, което безсѣмийно е по-добро, по-мило, по-сладко, по-привлекателно отъ всичко друго. Подиръ религията, по-приятното, по-хубавото, по-привлекателното нѣщо е семейството; семейството, което е двигателната сила на общественото тѣло; което въ обществото изпълнява такава работа, каквато сърдцето въ индивидуума.

Въ семейството се раждатъ отечественнитѣ наредби, величието и щастіето. Семейството дава на народа животѣ сжщества и приготвява живи сили за защищаваніето му. Не е вѣрно, че защититѣ на отечеството се подготвятъ исклучително въ казармитѣ ни, въ бойното поле. Тѣ първото си възпитание взематъ въ недрата на семейството, въ което челоуѣкъ се учи на гражданскитѣ си длѣжности, отъ гдѣто той исчерпва силата на общественото си достоинство. Какво би ползували военнитѣ упражнения и маневри въ полето, ако семейството приготвяваше мекушави, страхливи и безкуражни сжщества?

Имаме заведение, което е началото, основата и развитіето на всѣкой общественъ напрѣдѣкъ; това е основано отъ рѣка непобѣдима, която е сампій Богъ, което самъ го е създадъ на този свѣтъ и го е благословилъ. Това заведение е основата, защото ако го нападне нѣкой, този часъ се клати и отъ основитѣ си се срутва цѣлото общественото здание.

Това здание е священното заведение на семейството.

Отечество и семейство сж тѣсно свързани, едното влиза въ другото; напрѣдѣкътъ и отпаданѣтъ на едното е напрѣдѣкътъ и отпаданѣтъ на другото. Великитѣ поети, великитѣ оратори, великитѣ художници сж се образували въ семейството. За да бждемъ велики не стига да имаме елементитѣ на най-главнитѣ горптелни вещества на науката, искуството и добродѣтелята. Тѣзи елементи трѣбва семейството да подналя.

За да може нѣкой да вкусн всичкиятъ приности на добродѣтелята и да подннн благоуханіето на домашния животъ, нужди му сж добри бащи и добри майки. Който е изучилъ законитѣ на четността и истинността надъ майчинитѣ колѣня, той никога нѣма да употреби поезията, искуството или словото за лукави цѣли.

Добриятъ военнопачалникъ е роденъ отъ храбра майка. Въ семейството се образуватъ великитѣ светци и въобще великитѣ светци сж имали и майки светкини.

Семейството образува законодателитѣ. Съберѣте сто или триста законодатели; числото имъ не стига, ако сж зли: законитѣ имъ ще бждатъ сжщо лошѣви. Добритѣ законодатели се приготвяватъ въ семейството, дѣто се развиа най-главний законъ на обичѣта и съгласието. Тѣ ще съставятъ добри закони. Царъ билъ, прѣдсѣдателъ на республиката, какъвто и да билъ началникътъ на празителството, ще бжде добъръ управителъ, ако е синъ на добродѣтелна майка. Това сж фактове, числото на които е бесчетно въ историята.

Друго нѣщо, което е сжжпоцѣнно и се образува въ семейството е патриотизмътъ; това отличително чувство между хората, което поражда героизма на народитѣ, отъ кжцѣта си води началото и развитіето. Но днесъ вслѣдствие на сѣдружническитѣ теории, и челоуѣческитѣ утопии, семейството се прѣнебрѣгва — семейството, което е стѣлбътъ и животътъ на общественни порядѣкъ и отечеството.

Значението на семейното щастіе съ онова на отечеството се размѣнява много лесно, защото и двѣтѣ, иматъ нужда отъ сжщитѣ добродѣтели, сжщитѣ закони. Въ семейството се образува челоуѣкътъ, въ него той изучва длѣжноститѣ си, които го свързватъ съ отечеството му. Ако отъ семейството изчезне духътъ, гдѣ тогава челоуѣкъ ще може ва намѣри солидни характеръ, благостта на сърдцето и настойчивостта на волята?

Минжлото ни показва, какво става съ ония народи, които произхождатъ отъ слаби семейства, отъ семейства, отъ които, за зла честь, се интернира идеята за Бога и Господа, създателя на небето и на земята, и се замѣства съ слѣпната материя. Когато семейството нѣма вече хора, какъ тогава отечеството ще има граждани?

Нъ здравиятъ семеенъ животъ за основа има религията. Всѣкой, който би поискалъ да осигори семейството си надъ други начала такъвниятъ ще го ослаби и съсипе и ще турне въ голѣма опасностъ настоящето и бъдещето на обществото.

Днесъ обаче се огрозява и се напада основата на семейството. Противъ него се въздигатъ блуднически и скотски догми и отъ челото му искатъ да отнематъ диадемата на славата.

(Слѣдва)

Картина

Далечъ отъ свѣтскитѣ примѣждия, въ една прѣкрасна и цвѣтуща гора живѣеше едно славейче. То бѣше съвсѣмъ неопитно и не познаваше никого, освѣнъ благоуханнитѣ горски цвѣти и сѣнчаститѣ голѣми дървеса. Тамъ то бѣше много щастливо, защото всѣки день сѣдѣше на едно клонче и възпѣваше величието и красотата на природата; никакви мисли не го смущавахъ. Теменугитѣ, дивитѣ трандафили, бужуритѣ, кокичетата и други благоуханни горски цвѣти бѣхъ единичкитѣ му слушатели. Една хищна и злобна птица обаче дава край на туй негово блаженство

— Колко е жалостно, тя му казва, ти съ тази си красота, съ този си сладъкъ гласъ да си въ неизвестностъ въ тази дѣва гора, въ която нѣма кой да ти оцѣни хубостта, мелодията. Ела, ела, мое славейче, да те заведѣмъ далечъ, каза; ей тамъ въ онѣзи градина, и посочи съ галата си близката тамъ градина на единъ чифликъ, гдѣто ще видишъ чудесни миризливи цвѣти; тамъ твоето достоинство ще се оцѣни, ти ще бѣдешъ на почетъ и уважение.

Славейчето въ началото се уплаши, та не поиска да ѝ послуша, нъ послѣ, като видѣ, че градината не е много далечъ, склони да ѝ придружи, съ обѣщание обаче да не се мажѣтъ твърдѣ. И така тѣ хвърлихъ отъ тази гора и не слѣдъ много пристигнахъ вече въ градината.

Тамъ, дѣйствително, славейчето, като видѣ

онѣзи изящни и миризливи цвѣти, събрани отъ разни страни на свѣта и наредени по единъ най-искусенъ начинъ, безъ малко щѣше да си изгуби ума отъ радостъ. То не намираше никакви думи, съ които да поблагодари на своя водителъ. Заобиколи нѣколко нѣти градината, като не можеше да се нарадва на красотата и миризмата ѝ и като не знаеше какъ да кацне и си искаже възхищението.

Най-сетѣ то съзрѣ тамъ на едно кюше единъ трандафилъ и, безъ да му мисли много много, кацна на една му клонъ.

Трандафилътъ, който по онова врѣме като забравенъ живѣеше тамъ между толкова цвѣти и който никой никога не бѣше го бутналъ, усѣтилъ нѣщо особено. Една лека и приятна тежина наклони туй клонче на на-долу и отъ любопитство той си отвори чашката и издигна главата на горѣ, да види кой му е развалилъ спокойствието. Славейтъ въ сѣщо врѣме усѣти една такъва благоуханностъ, щото възхитенъ и плененъ отъ ентузизмъ почна съ своя сладъкъ гласъ да си исказва чувствата тѣй сладко, тѣй хармонично, щото всичкитѣ други цвѣти, които до тогава тамъ не бѣхъ слушали такава мелодия, тозъ часъ се обърнихъ къмъ това мѣсто очуденъ и смаяни, що за чудо е това. Славейтъ вече се намираше въ апогеята на възхищението си, той си извиваше гласа по единъ най-искусенъ начинъ, като произнаваше сърдцето и на най-нечувствителното цвѣте. А и обкръжающитѣ градината трѣнѣ този часъ цвѣнахъ и тѣ любопитно търсѣхъ да видѣтъ, какво е туй чудо. Всички тогава видѣхъ славей кацналъ на трандафила. А, каза тогазъ карамфилътъ гордо и завистливо! ехъ че намѣри мѣсто да кацне! Ба! отговори теменугата, нима ти се мислишъ, че по си достоенъ отъ мене? Трандафилъ обаче по туй врѣме усѣти, като че една неспазана сила го съединява съ този одушевленъ прѣдметъ. Кой си, какъ та казватъ тебе, какъ тѣй сладко пѣешъ? Славей ма казватъ, отговори птичето. — Амъ тебе? Трандафилъ, отговори цвѣтчето. Обичамъ те, трандафиле, каза славейтъ и тѣ се влюбихъ. Трандафилътъ се зачерви още по-вече и нѣжно се спусти на надолу, като обсипа славей съ най-приятни миризми.

Трѣбва да знаете обаче, се чу единъ таенъ гласъ, че тѣзи които изговарятъ моето име трѣбва да обѣщахъ, че нѣма вече да се от-

дѣлѣхъ. О не! не, отговори славейтъ. Не си продавамъ свободата, азъ ще се върнѣ пакъ на моята зелена гора. И отвори крилата си да исхвъркне; обаче едвамъ се дигнѣ малко на горѣ и ето пакъ кацнѣ на сѣщия клонѣ, като се заклѣваше, че ще бѣде вѣчно привързанъ на традафилъ. Отъ тогава вече тѣ бѣхъ се разбрали добрѣ. Слѣдъ туй славейтъ цалунѣ традафилъ. Нѣ за малко, да, за малко, каза той, оставямъ те, за да се простѣхъ за всегда съ моето първо отечество; и исхвъркнѣ пѣкъ бѣмъ първата гора на своето дѣтнѣство.

(Слѣдва.)

За задачитѣ на майчиното възпитание.

(Продължение.)

Само напълно образованата майка може съ успѣхъ да бѣде възпитателка прѣзъ този периодъ на дѣтския животъ. И ние идваме до това заключение, до което сѣ идвали много мислителѣ: за да бѣдемъ добра майка, не трѣбва да бѣдемъ добра стопанка, прѣдана само на домашната работа; трѣбва да бѣдемъ образована жена, да отдѣлимъ врѣме и за своето саморазвитіе и научно самоусъвършенствуване. Само образованата майка, която владѣе необходимѣ научни свѣденія и които слѣдва за успѣхитѣ на педагогиката, може да подготви почва за образованіето на своитѣ дѣца, може правѣлно да ги възпита. Майката трѣбва да турне въ душата на дѣтето първитѣ начала на образованіето. Да се прѣдостави това нѣщо на училището е неудобно. Ние не сме противъ училището; напротивъ, всѣко дѣте трѣбва да мине и училището, защото чловѣкъ трѣбва да провиква въ общество, а това най-лесно може да бѣде за дѣтето въ училището. Нѣ първитѣ начала на образованіето най-добрѣ трѣбва да се получатъ подъ ръководството на майката. Училището, по своята организация, е длѣжно по необходимостъ да повелѣира ученицитѣ, иначе не може станѣ училищното или класното прѣподаване. Разбира се, че искусный учитель земва въ внимание и индивидуалнитѣ особености на ученика, въ такива учители сѣ малко, нѣ и строго да се пази това правило у училището е невъзможно.

Умната и образованата майка ще съумѣе по-леко да развѣе душевнитѣ способности, да ги усили, да даде направление на волята и да образува характеръ у дѣтето. Въ този периодъ отъ дѣтския животъ е възможно да се съобщитѣ на дѣцата нѣкои научни свѣденія и даже може да се почне обученіето. Дѣйствително, най-доброто възпитателно, срѣдство е учението, а защо майкитѣ не го употребятъ! То не трѣбва да става по книга и не прѣбва да носи школенъ характеръ. Неговата цѣль не е

да се дадѣтъ знания, а да се развѣятъ душевнитѣ способности. Съ една рѣчь, майчиното обучение трѣбва да има възпитателенъ характеръ отъ начало до край. Количеството на добититѣ знания тука нѣма голѣмо значение, а възпитаніето на ума и на душевнитѣ способности, любовта къмъ труда и порядѣка, възпитаніето на характера. Книжевното обучение е не на мѣстото си. Умѣстни сѣ играчкитѣ, цѣлесъобразнитѣ игри и занятія; тѣ могатъ и трѣбва да служатъ на възпитателнитѣ цѣли, защото удовлетворяватъ исканията, както на умственното, тѣй и на физическото възпитаніе. Още единъ пътъ до повторимъ, че, като говоримъ за необходимостта на обученіето въ този периодъ, ние не разбираме съ това, че трѣбва да се съобщаватъ на дѣтето научни знания и не искаме да го прѣтрупваме съ умствена работа. Майката трѣбва да бѣде прѣдпазлива въ това отношение. Трѣбва правилно да се разбира старогръцкиятъ мѣдрецъ Платонъ, че въ врѣме на играта дѣцата научаватъ много нѣща, необходими въ живота. Дѣтето вижда прѣдмѣти, наблюдава ги и распитва майка си за тѣхъ. И ако само го ръководитѣ, подпомагатъ му и отговарятъ просто и ясно на неговитѣ въпроси, то получава много свѣденія. Но най-важното е това, че по този начинъ се развѣватъ неговитѣ умствени способности; дѣтето се приучва къмъ правилно наблюдение и мисленіе, още и душевнитѣ му способности се упражняватъ значително. И въ врѣме на расходка може да се расширочи мировърѣніето на дѣтето.

Ние показахме най-главнитѣ задачи на майчиното възпитаніе. Важното значение на това дѣло се вижда отъ този общезвѣстенъ фактъ, че въ дѣтнѣство всѣко впечатление се възприема много по-силно и по-трайно; много, добито въ дѣтнѣство, остава за прѣзъ цѣлия животъ. Затова трѣбва да се внимава въ впечатлѣнията, които дѣйствуватъ на ума на дѣтето. Въ тази възраст се полагатъ основитѣ на всичкия бѣдѣщи духовенъ животъ на чловѣка. Силното възпитателно влияние на майката се вижда и отъ този фактъ, че мѣлванията, погледитѣ и усмивката иматъ всѣкога благотворно влияние върху дѣтето. Това влияние прониква, пробужда и оживѣва всичкото му нежно сѣщество. Да споменемъ още и това, че върхъ дѣцата се отразява всичко, което ги забикали и че тѣ усвояватъ манеритѣ, вкусовѣтѣ и привычкитѣ на лицата, съ които се намѣрватъ въ постоянни сношения. Това обстоятелство показва, че трѣбва да се обмислитѣ всѣкакви едни възпитателни мѣрки. Развѣтнѣето на дѣтето трѣбва да се потиква на прѣдъ, безъ то да се уморява и принуждава, като единъ цвѣтъ, разумно отгледанъ, отъ който се отстранява всичко вредно, а му се доставя това, което може да помага на негова животъ. Само въ такѣвъ случай може да се очаква за добъръ плодъ.

Първоначалното възпитаніе на дѣтето може да отива само тогава успѣшно, когато разумно и внима-

телно се отнасятъ лицата, които ръководѣтъ възпитанието. Най-дребнавѣтъ нѣща иматъ значение и влекатъ слѣдъ себе си непоправимо зло. Медицинската статистика показва, че по-големата частъ отъ смъртните случаи на дѣцата зависѣ не отъ това, че тѣ се раждатъ слабосилни, а отъ погрѣшността въ възпитанието и отхраната. Напр., хремата е неважна болѣсть, но въ дѣтинската възраст тя може да бѣде признакъ на серпозна, която има за слѣдствие и забавяване на умственото развитие. Могащъ много подобни примѣри да се укажатъ, но и безъ това се разбира. Дѣйствително на разнитъ органи въ дѣтинството е слабо, душевнитъ способности се появяватъ, недоразвити сѣ и за това най-слабото неблагоприятно влияние дѣйствува на тѣхъ гибелно. Неискамъ да плашимъ майките, но искамъ да кажемъ, че възпитателнитъ мѣрки за младата, трѣбва да бѣдатъ прилагани внимателно.

Възпитателницѣта майка трѣбва да има твърдъ характеръ, да не се поддава на неразумното меко-сърдечие, да не се смутява при плаченіето на дѣтето. Майката е длѣжна да изучи внимателно неговото състояние, на което много помага инстинктътъ на майчината любовъ. Но да добие майката такъвъ характеръ, разумно внимателенъ къмъ нуждитъ на дѣтето, трѣбва ясно да съзнава цѣльта и задачата на първоначалното възпитание, отъ друга страна трѣбва да знае дѣтинската природа, трѣбва да има познания изъ физиологията и психологията на дѣтето, също и хигиената. За да върви успѣшно умственото и нравственото възпитание, необходими сѣ и научни знания. Но тъй като знанията постоянно прогресироващъ, то добрата майка е длѣжна постоянно да слѣди за своето самообразование, защото много въпроси по възпитанието сѣ още неразрешени, особено въ областта на нравственото възпитание.

Много се е говорило отъ различни писатели, че майката трѣбва да бѣде възпитателка на своитъ дѣца. Тацитъ, като обявява римлянкитъ, че сѣ поставили своитъ обязанности, имъ напомня, че Корнелия, майката на Грахитъ Аврелия, майката на Цезаря, Ация, майката на Августа, сѣ били възпитателки на своитъ дѣца и сѣ ги направили забѣлжителни граждани. Много вѣрно е казалъ древній историкъ, че благотѣлното влияние на майката въ първоначалното възпитание е бесцѣнно, че добрата майка възпитава и добри граждани. Слѣбата на на-родитъ се намѣрва въ ръцѣтъ на майките!

(Изъ «Помощь матерямъ»).

Разни.

Прѣимущества на невѣстата. Единъ правоучитель дава слѣдующитъ съвети за избиране невѣста: преди да се ожениш за избранната на сърдцето си, земѣте слѣдующитъ

предпазливи мѣрки: 1) постараете се да влѣзете ненадѣвно въ кухнята, когато тамъ се намира и годеницѣта ви; ако не се показва, че се срамува, защото е намѣрена да се занимава съ кухненни работи, земѣте ѳ, защото е жена скромна и разсѣдлива. 2). Излѣзте съ неѳ на расходка въ дѣжделивъ день; ако тури стара шапка и си облѣче дрѣхы за дѣждъ и си обуе дебели обува, земѣте ѳ, защото е жена спестелива. 3). Забѣлѣжете ѳ, когато нарежда цѣтя или мобили; ако това прави наивно безъ никакви истривки, то е жена точна.

Най богатата наслѣдница на свѣта е една малка Американка едва на петъ години, на име мисъ-Тера. Личнитъ ѳ имотъ възлиза до тридесетъ милиона лири стерлинги, т. е. седемьстотинъ и петдесетъ милиона лева. Тоя ѳ имотъ ще се удвои слѣдъ смъртта на майка ѳ. Веднѣжъ учителката на мисъ-Тера ходила въ Нью-Йоркъ съ единичката цѣль да купи платъ за обличане куклитъ на малката си господарѣца; купенитъ за куклитъ нѣща стрували повече отъ 20 хиляди лева, освѣнъ разноскитъ на пѣтешествието! Значи, или въ Нью-Йоркъ нѣща сиромаси, или нѣкъ майката на милионерката е немилостива жена.

Паттината статуя пѣе! Между чудесата на Чикагското изложение имало и една механическа статуя, която представлявала Патти на естествена величина. Манеритъ и движението въобще на мишицѣтъ по лицето се възпроизвеждали автоматически чрѣзъ електрическа машина; въ вѣтрѣшностѣта на статуята имало фонографъ, чрѣзъ който се слушалъ Паттиний гласъ.

За обичѣта въобще.

I. Сѣпружеска обичъ.

«Нито мѣжъ безъ жена, нито жена безъ мѣжъ въ Господѣ; защото, както жената е отъ мѣжа, така и мѣжѣтъ чрѣзъ жената, а всичко отъ Бога» е казалъ корифейтъ на Апостолитъ Павелъ въ своето послание къмъ Коринтянетѣ. Доброто сѣпружество винаги причинява чисти и невинни удоволствия, занимава се съ възпитанието на дѣцата, вдѣхва на всички симпатии и забранява роскошеството.

Като първо на жената прѣимущество, овѣнъ спестеливостѣта, управлението на дома, счита се още и сладостѣта на характера, вѣжливостѣта и обичѣта къмъ съпруга си; такѣва жена създава благоденствието на семейството, което ѝ е повѣрило сждбата си, и полага твърди основи за бжджцето му щастие и величие; на-противъ своенравнето и непокорството на жената къмъ своитѣ съпругески задлжения увеличава и размножава злинитѣ, които и безъ това е прѣдопрѣдѣлено, може би, да си цетегли управ-ляваній отъ неѣкъ домъ. Безумнитѣ съпрузи бес-прѣстанно се каратъ и спрѣчкватъ; отъ това се съблзняютъ дѣцата, се развеселяватъ слугитѣ и злорадствуватъ съсѣдитѣ. Споредъ това, слѣдъ като се исчерпѣтъ неумѣстно и безвръменно приходитѣ на дома, натягватъ дълговетѣ. А и какво друго зло още не може да се очаква отъ такова спрѣчкване? Самъ Исусъ Христосъ казалъ: «Всѣко царство раздѣлено само по себе си се опустошава; и всѣкъ градъ или вѣща раздѣлена сама противъ себе си, нѣма да утразе». (Маттей.)

За жалость, обаче, малцина признаватъ до-стойнството на жената, както и колкото трѣбва. Кой ли надлѣжно оцѣнява трудоветѣ, болкитѣ, прѣданността ѝ за мъжа и чедата? Кой може да похвали, както се то слѣдва, търпението ѝ въ врѣме на болѣдуванието на тогова или оногова, както и безбройнитѣ ѝ теглила за благого на повѣренното ѝ семейство? Мъжътъ служи за подпорка и защита на жената, признаваме го; нѣ жената е истинский утѣшителъ, вѣрний помощникъ, искренний съвѣтникъ на мъжа. Никой другъ, роднина или приятель билъ той, не може да ѣ замѣсти по никой начинъ въ изпълнението на тия велики и свещени длѣж-ности.

Малцина сѣ мъжетѣ, за които споменува историята, че сѣ били прѣдани къмъ своитѣ жени; много сѣ обаче женитѣ, за които тя рас-казва, че сѣ жъртвували и живота си за оня на съпругитѣ си. И въ днешно врѣме — трѣбва да го признаемъ — много нарѣдко срѣщаме мъже, които да умратъ отъ скърбъ за смъртѣта на женитѣ си, нѣ всѣки день срѣщаме жени, що сѣ се пожертвували и жъртвуватъ за мъ-жетѣ си. Примѣри за такѣва до смъртъ прѣдан-ность на женитѣ къмъ своитѣ мъже може всѣки нашъ читателъ да прочете и въ историята, и въ разни други списания, та затова ний за излишно

считаме да приведемъ такива. Особенно свещен-ното Писание е пълно толкова отъ раскази за прѣданността на съпругитѣ къмъ своитѣ мъже, колкото и отъ разни сказвания за значението на жената. Сѣщо то много добрѣ изображава добрата жена: като работлива, спестелива, обличающа мъжа си, себе си, слугитѣ и слугинитѣ си, гри-жаща се за своя домъ и за всичко относяще се къмъ него, милостива къмъ бѣднитѣ, вѣжлива и др. и.; затова и мъжътъ на такѣва жена ставалъ славенъ испомежду всичкитѣ старѣйши засѣдающи за интереситѣ на отечеството си.

Женитѣ обикновенно обичатъ благороднитѣ и любезни обноски, а прѣзпратъ тираническата власть. Послѣ никой никога не прави нѣщо до-бро, когато бърза. Съжалявамъ, че Сократъ е увѣковчилъ злостата и своенравнето на съпру-лата си Ксантиппа! Каквото прѣстѣпление и да е направила жената, глупаво е да ѣ укорява и злослови самий ѝ съпругъ; ако слушателитѣ сѣ приятели скърбѣтъ; ако ли неприятели, то тѣ се радватъ. Споредъ насъ, много добрѣ е направилъ Цезаръ, който укорявалъ, че се развежда отъ толкова хубава и почетна жена, вмѣсто да ѣ укори, ограничилъ се да се изрази на единъ свой приятель, че ботушѣтъ му го стискалъ, при всичко че външно той се виждалъ хубаво и майсторски изработенъ.

Въ такива случай разумний мъжъ трѣбва да изучава и исправя недостатѣцитѣ на жена си. Ако ли тя а миролюбива, то лесно може да ѣ укроти, безъ да възбуди общото любопитство; въ протпвенъ случай, слѣдъ много опити, мъ-жътъ трѣбва да се разведе отъ жена си безъ никакъвъ шумъ.

Книги и списания,

получени въ дирекцията ни.

Медицина, мѣсечно научно медицинско списание. Редак-тори Д-ръ Ораходацъ и Д-ръ Ватевъ, год. I, Ловечъ 1894. Го-дишна цѣна 20 лева.

Искра, всѣкъмѣсечно научно-литературно и общественно списание. Редакторъ-издатель В. Юрановъ. Год. V, томъ I, Шуменъ 1894. Годишна цѣна 12 лева.

Цалина, селско мѣсечно списание за стопанство, помя-нѣкъ наука и книжнина. Год. III кн. V Пловдивъ 1894. Годиш-на цѣна 5 лева.

Юридически прѣгледъ, излиза подъ редакцията на Ст. С. Бобчевъ и М. Ив. Маджаровъ. Год. II, кн. IX и X, Пловдивъ 1894. Годишна цѣна 12 лева.

Попа Свѣтлина и Здравословие, всѣмѣсечно списание за малко изслѣдванитѣ душевни явления и безвредни душевни явления и безвредни здравословни способности. Год. IV, кн. I Сливенъ 1894. Редакторъ-издатель Д-ръ Мирковичъ. Годишна цѣна 5 лева.

Славиеви юри (Родопи), списание за народни умотворения, наука и общественни знания. Год. I, кн. I с. Орѣхово Рупчовска околия. Годишна цѣна 4 лева.

Ветеринарна Сбирка, мѣсечно списание по ветеринарната медицина и скотовѣдството. Органъ на дружеството на «Ветеринарнитѣ лѣкари въ България» София. Год. III, бр. Годишна цѣна 6 лева.

Православенъ проповѣдникъ, иллюстрирано религиозно-нравствено списание. Редакторъ-издатель П. С. Добропрудний год. II кн. IV Самоковъ 1894. Годишна цѣна 3 лева,

Ройлишка Сбирка, год. I, кн. XII София, издава учебното бюро при Военного Министерството. Годишна цѣна 5 лева.

Домашенъ приятель, мѣсечно списание за наука, религия, промишленность и домакинство. Год. VI, бр. 5 Самоковъ. Годишна цѣна 3 лева.

Покана за записване спомоществатели на книгата *Одумване*. Комедия въ четири дѣйствия, прѣвела отъ чехска Мана Наумова. Цѣна само единъ левъ. София.

Юридическо списание, издаватъ: Г. Згуревъ, А. Каблешковъ и Д-ръ М. Ст. Шишмановъ София. Год. VI, кн. IV, 1894. Годишна цѣна 10 лева.

Българска Сбирка, списание за книжинна и общественни знания; излиза подъ редакцията на Ст. С. Бобчевъ и М. Ив. Маджаровъ. Год. I, кн. V Пловдивъ 1894. Годишна цѣна 10 л.

Дума, литературно-научно-общественно мѣсечно списание. Редакторъ Ив. Н. Ноновъ София. Год. III, кн. VIII и IX 1894. Годишенъ абонаментъ 8 лева.

Християнскій Свѣтъ, год. III, бр. 5, Руссе 1894. Мѣ-

сечно списание. издава Миссията на Методитската Епископална църква. Цѣна 3 лева.

Дѣтска почта, год. III, кн. IX, Силистра.

Корреспонденция.

Г-и и Г-а М. Бесарабова *Руссе*, Хр. Инперкова с. *Гербедже*, Капит. Ивановъ *Шуменъ*, подучихме стойността на едногодишно течение на списанието.

Г-и и Г-а П. П. Каджова *Варна*, Пор. Будевский, Н. Х. Гюкова, В. Николаева, К. Абаджиевъ, Д. Петровъ, Ст. Даракчиевъ, Х. К. Хорозовъ, Б. Юрдановъ, А. Писаровъ, Кап. Валсамовъ *Разградъ*, Б. Ивановъ *Вратца*. Получихме стойността на едногодишно течение на списанието, заедно съ притурката за 1893 год.; благодаримъ.

Г-иъ Поруч. Цонановъ *Разградъ*. Получихме стойността на списанието за 1893 г. — Г-а Л. В. *София*. Получихме 10 лева — Г-ца Кудева *Варна*. Получихме стойността на притурката за 1893 год.

Г-иъ Кап. Г. В. *Разградъ*. Получихме 84 лева; благодаримъ за грижитѣ Ви. — Г-иъ Н. Р. Чорб. с. *Марино* получихме 2.10 л., молимъ и за останалитѣ 90 ст. — Г-а П. Т. Каджова, Нивоваровичъ *Варна*. Получихме стойността на Алманаха.

Г-а Ог. Мркова *Пловдивъ*. Получихме 3 л. 50 стот. — Г-иъ Ив. Хр. Четриковъ *Севлиево*. По писмото на агентина ни полученитѣ до сега броеве сж испратени на вашия адресъ, а останалитѣ — на адресъ г-ца Марийка Ив. Златева. Молимъ, искайте ги.

Г-иъ Миндо П. Саханджиевъ *София* подарява едно годишно течение на списанието, заедно съ Домакинята на библиотеката на Дѣвическото училище *Ямболъ*.

Г-иъ Юрданъ Ив. Маровъ *София*. Писмата Ви подъ № 67 и 68 получихме. На г-иъ Автовъ испратихме печелений прѣдмѣтъ съ колетъ подъ № 505. На стопанското училище «Мария Луиза» списанието се праща даромъ.

8) ПОДЛИСТНИКЪ

ЯДЕЦЪ.

Философътъ се повинилъ, покаялъ се, поблагодарилъ ѝ и побързалъ да си отиде, нъ ти го спрѣла като казала:

— Не, останѣте, вечеряйте и прѣнощувайте у насъ. Скоро е нощъ, и ви каждъ ще отидете и гдѣ ще си отпочинете добръ въ непознатъ градъ? Вървайте ми, че моя мъжъ ще се отнесе съ васъ сега много добръ. Азъ земамъ всичко отгорѣ си... И даже мулето ваше азъ запрѣтихъ да осѣдайтъ и да го извадятъ изъ яхъра. Вне трѣбва да разберете, че моя мъжъ може отъ слугитѣ послѣ да се научи, че се пакъ нѣкой е билъ тука скритъ въ дулапа и азъ скришно съмъ го пустила... И тогава азъ ще изгубиѣ довърнето на мъжа си безвъзвратно и ние ще бѣдемъ нещастни прѣзъ всичкия си животъ. А когато ви види, и азъ като поговорѣ съ него, то той ще бѣде доволенъ отъ мене и ще захване да се смѣ...

Исплашенный философъ ѝ умолявалъ да го пу-

стие, нъ Мариго била непрѣклонна и рѣшително му обявила, че той е плѣнникъ, — така той останѣлъ противъ волята си въ дома, да чака господаря и смиренно се молилъ, като се съкрушавалъ и все повече и повече се страхувалъ.

Най-послѣ се чулъ отново по камѣнитѣ конски тропотъ. Мариго на часа отново затворила въ дулапа полумъртвия отъ страхъ гостениникъ, като му казала:

— Не бойте се, азъ всичко ще уредѣмъ.

И сама отишла да посрѣщне мъжа си. Подарѣцитѣ биле прѣкрасни и всичкитѣ слуги и слугини се събрали, за да ги погледатъ и се въсхищавали отъ тѣхъ.

Тогава прѣдъ всичкитѣ, Мариго хванѣла за ръка мъжа си, и като го гледала ласкаво, казала:

— Милий мой! за мене довърнето ти и любовта ти сж по скъпи, отъ колкото всичкитѣ тия подарѣци. Азъ та утрудихъ и те заставихъ за мое-то удоволствие уморенъ втори пътъ да отивашъ въ града.

Ей сега азъ ще ти служиѣ сама на трапезата, която е вече готова. Нъ по-напрѣдъ азъ трѣбва да ти се признаѣмъ, че азъ двойно та излѣгахъ. Ти

ОБЪЯВЛЕНИЯ

MALADIES SECRÉTES

impotence, sont guéries avec sûreté. Traitement par lettre après l'envoi d'informations spéciales qui soient accompagnées de timbres-poste pour la réponse. Se diriger à l'adresse:

OFFICE SANITAS
57, Boulevard de Strasbourg
PARIS

EPILEPSIE.

crampes, Neuralgie, sont guéries complètement d'après une méthode unique, mille fois éprouvée.

Traitement par lettre après la remise d'un rapport circonstancié, contenant timbres-poste pour la réponse.

Se diriger à:

OFFICE SANITAS
57, Boulevard de Strasbourg
PARIS

LE FOYER
DOMESTIQUE

JOURNAL pour la FAMILLE

Publie chaque semaine des articles inédits sur tout ce qui intéresse le cercle de la famille: éducation, morale, hygiène, économie domestique. Il vient d'inaugurer un service timbrologique destiné à rendre

хвърли ключа на земята и повърва, че въ дулапа нѣма никой, нѣ това не е истина. Тамъ и сега е затворенъ полумъртъвъ отъ страхъ младъ чловѣкъ пѣтникъ, който се хвалѣше, че никоя жена не може го излага, до толкова е той мѣдъръ и провинцателенъ. Азъ нарочно го задържахъ до твоето идване, за да спечели ядеца, и заедно съ това да го накажъ за неговото самохвалство и гордостъ.

Мѣжътъ съ удивление и беспокойствие ѣ гледалъ.

Слугинитъ и слугитъ всички сѣ усмихвали, а най-старата и по-сѣлата отъ прислужницитъ се намѣсила и извикала:

— И нѣма за какво да се гордѣе, — макаръ че е младъ, нѣ е такъвъ грозенъ сухъ, брадатъ и страшенъ че Боже упаси! . . .

Тогавъ вече и другитъ служители и слуги се засмѣли на високо и нѣкои казали:

— Право, право, той е много грозенъ и лошава!

Послѣ това мѣжътъ, който се успокоилъ, казалъ:

— Ну, отварай и го доведи по-скоро да вечеря съ мене. Азъ нѣма да го докажъ, стига му срамътъ и страхътъ.

Философа го пустиа и го заведи въ залата

d'excellents services aux amateurs. Il fait également une large place à des productions littéraires de nature à délasser en instruisant. Sa tendance et son esprit le recommandent tout spécialement aux mères de famille et à la jeunesse. Il peut être mis entre toutes les mains et chacune de ses années représente un cadeau d'étranges ausse utile qu'attrayant, sous forme d'un beau volume de plus de 600 pages, relié dans un emboîtement spécial.

L'abonnement est de 6 fr. pour l'année et 3 fr. pour 6 mois.

Demander à M M Attinger Frères, Neuchâtel,
des livraisons specimen gratuites

ЕКОНОМИЧЕСКИ САПУНЪ

НА

ХР. ИВ. РИЗО,

награденъ съ златенъ медаль въ I то Българско Земледѣлческо-Промышленно Изложение въ Пловдивъ.

Прѣпочитайте винаги сапуна, който къмъ едната страна носи бюста на Н. Ц. В. Фердинандъ I Български князь, а къмъ другата — подписа: сапунена фабрика, първо качество — Христо Ризо, Варна.

при господаря на дома, който, като видѣлъ, че той дѣйствително е грозенъ и много исплашенъ, подалъ му приятелски ръката си и казалъ съ усмивка:

— Азъ се радвамъ, господине мой, да на видѣмъ въ дома си. Молѣхъ ви да повечеряте съ мене, щото е Богъ далъ, и да пийнемъ заедно за здравето на всичкитъ умни и добродѣтелни жени, които сѣществуватъ на този свѣтъ!

— Да, има жени, които сѣ по-умни отъ насъ! забѣлжилъ философтъ, като въздъхналъ.

Тѣ приятно повечеряли. Мариго сама весело ия прислужвала; тѣ двамата пили за нейното здравие, послѣ всѣки отишелъ въ своята стая и заспали спокойно; а рано сутринта, орамененъ философъ си отишелъ, обогатенъ този пътъ не съ една вече книжна мѣдростъ, нѣ и съ настоящи житейски опитъ.

Пльвенъ

Пр. отъ Руски Ца. Болджиева.